

BRUNO ANGELINI

REVUE DE PRESSE ETRANGERE

«NEVER ALONE»

Nieuw op
CD!

redactie:

Bruno Angelini

Never Alone

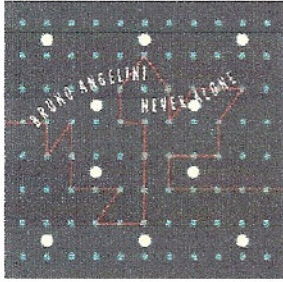
Minium/Bang! Distribution

- 49:53

***(*)

Dit is volume 3 in de 'Standard Visit' reeks, waarin de jonge Marseilles Angelini (°1965) van platenbaas Ghielmatti de opdracht kreeg het repertoire van het album 'The Newest Sound Around' (1963) van Jeanne Lee en Ran Blake solo te herinterpreteren op piano. Hij wil geen hommage brengen, maar de sfeer evoceren die deze prachtige muziek oproept. Want, zo stelt Angelini, "de verhalen die uit deze standards spreken, zijn ook een deel van mijn leven". Een tergend trage *Summertime* en *Sometimes I feel like a motherless child* zijn karakteristiek voor het tempo waarin Angelini zijn verhaal vertelt: vol stiltes, contrasten, ruimte, sensualiteit, melodie. Op de achterkant van de hoes zien we hem al zweven!

Bernard Lefèvre

Angelini, Bruno: Never Alone

Barcode: 3700077681436

De in 1965 geboren Marseilles Bruno Angelini studeerde klassieke piano van zijn zijn zesde tot zijn veertiende levensjaar, en begon daarna zijn interesse in jazz te uiten door gitaar en saxofoon te leren. Maar uiteindelijk koos hij dan toch voor pianostudies aan het Conservatoire de Jazz van Marseille, wat hem niet belette om daarna zich in het klassieke

pianorepertoire van twintigste-eeuwse componisten als Claude Debussy, Béla Bartok en Olivier Messiaen te verdiepen, en hedendaagse improvisatie te studeren. Daarna maakt hij opnames met o.m. trompettisten Jean-Luc Cappozzo, Giovanni Falzone en Kenny Wheeler, Malinese musici, zanger Thierry Péala, saxofonisten Sylvain Beuf, Philippe Poussard en (de Belgische!) Robin Verheyen, contrabassisten Joe Fonda, François-Charles Delacoudre en Ricardo Del Fra, drummer Ramon Lopez en Christian Lété.

Bij een eerste beluistering van het solopianoproject 'Never Alone' hoor je een post-Keith Jarrett-pianist, die de meest wonderlijke harmonieën aan elkaar rijgt, en de luisteraar in een ECM-roes brengt; opvallend is dat alles harmonisch wat minder oppervlakkig en modaal is dan bij sommige andere piano-opnames. Plotseling hoort de luisteraar een flard van een bestaande *standard*, zoals de mooie ballad "Laura", Monk's "Blue Monk", maar ook "Where Flamingoes Fly", het normaal gezien huilerige "Seasons In The Sun" ("*Goodbye my love it's hard to die...*"), George Gershwin's "Summertime", "Lover Man", de *spiritual* "Sometimes I feel Like A Motherless Child", "When Sunny Gets Blue", "Love Isn't Everything" en "Left Alone". Uiteindelijk blijkt Angelini eigenlijk de bovenvermelde stukken te spelen, maar dan harmonisch compleet ondersteboven gehaald, waardoor ze als hedendaagse geïmproviseerde pianomuziek klinken, en dan nog heel erg mooi ook!

Laat ons eventjes Bruno Angelini aan het woord laten: "La beauté du son, les silences, la liberté, la mélodie toujours présente, les contrastes, les climats, la qualité de la pulsation, la sensualité, le blues sont autant d'éléments présents dans toutes les versions de standards qui m'ont marqué. Mais il y en a un autre, qui à mon sens, englobe et dépasse ces éléments : c'est la capacité qu'ont ous les musiciens que j'aime à transcender leur instrument pour tout simplement nous raconter une histoire en puisant dans leur vécu, leur histoire personnelle. " Het blijkt producer Philippe Ghielmetti van het Minium-label te zijn die voor de themareeks "Standard Visit" (waar verder pianisten Bill Carrothers, Marc Copland, René Urtreger, Stéphan Oliva en Giovanni Mirabassi ook een bijdrage leverden) aan Bruno voorstelde om de thema's van de plaat 'The Newest Sound Around' van zangeres Jeanne Lee en pianist Ran Blake opnieuw op te nemen en te herinterpreteren. Angelini zelf ziet deze plaat niet zozeer als een eerbetoon aan bovenvermelde en door hem geëerde musici, maar als een vervulling van het verlangen om zich in de thema's van deze opname verder te verdiepen. En ver-diepen is wat deze briljante pianist alleszins doet!

Johan Vandendriessche

SCORE:

LINKS

- www.brunoangelini.com
-

© www.soundslike.be